

From: P. rikkeldraad
Sent: Tuesday, April 10, 2018 1:29 PM
To: dkleenp@kliksafe.nl
Subject: Is God nog in de PKN?

Beste Daan Kleen,

Ik heb je verzoek aan ds. Kort om de preek van ds. Van Laar te beluisteren en de reactie van ds. Kort daarop gelezen.

Ik wil 2 dingen kwijt, ten eerste, maak van je site geen schandpaal, het is goed en het is nodig, misschien meer dan ooit, om te zeggen wat er gezegd moet worden, en er staan veel mooie dingen op je site, maar maak het niet te bont!

Ten tweede, in de reactie van ds. Kort, schrijft hij, en dan wil ik eerst zeggen dat ik ds. Kort mag, van hem houdt om het Woord wat hij brengt en de moed die hij heeft gehad om zijn boek te schrijven over de wedergeboorte theologie, maar hij schrijft, misschien zijn er in de PKN hier of daar nog goede predikers? Kent hij dan echt niemand in de PKN die hij bij naam kan noemen? Ik zal van de dominees in de PKN er 7 noemen, Van Leeuwen uit Valburg, Stelwagen uit Nunspeet, Van Oosten uit Friesland, Simons uit Montfoort, Lohuis uit Scherpenisse, Kleinbloesen, Van der Sluis uit Veenendaal.

En wat zal ik zeggen over de PKN, ik vind het een verschrikkelijke kerk, er is niets dat goed gaat, en er is niets dat er goed aan is, in 1816 heeft koning Willem 1 het beruchte reglement opgesteld en we weten allemaal wat de gevolgen hiervan zijn. Maar dat is een oordeel! Van der Groe heeft in zijn geschriften uitgebreid voor gewaarschuwd, en dan staat er in Gods Woord, "Ik zal ze een kracht der dwaling zenden opdat ze de leugen zullen geloven, omdat ze de liefde der waarheid niet aangenomen hebben". Dus wat er nu gebeurt dat doet God! En waarom, Nederland heeft net als de Joden de Messias verworpen, Hem niet aangenomen, Hem niet nodig. Recenter, de eerste wereld oorlog, de tweede wereldoorlog, de 20e eeuw, de eeuw van de verwording, 1953 de ramp, en God heeft gezegd, geslagen en geen pijn gevoeld? Ik zal je voorspoed geven, en daar zitten we midden in, schier geen doen aan, hopeloos!

Maar, er is nog een kant, er moeten er nog zalig worden, HIJ GAAT DOOR, tot de laatste dag. en daar ben ik zelf het bewijs van, en anderen met mij. Ik ben namelijk lid van de PKN, sinds 1998. Mijn vader was Gereformeerd "Dolerend" en mijn moeder Vrijgemaakt, die moest na haar huwelijk snel belijdenis doen anders kon ik niet gedoopt worden, randkerkelijk opgegroeid, de wereld in, ik heb de ontbinding van de jaren '60 aan den lijve ondervonden, stilgezet, dacht dat ik ging sterven, bekering, verkeerd gebakerd, het ijkpunt was niet Christus en de verzoening in Hem, maar vul maar in, God grijpt weer in, betreft mij in een richterlijk oordeel, brengt over mij dat ik dacht tegen de Heilige Geest gezondigd te hebben, mijn bekering aan flarden, zware overtuiging, anderhalf jaar gebeden, dag en nacht, veel licht ontvangen over mijn geestelijke toestand, maar geen kracht om te baren, het ging allemaal over, of toch niet? Jaren heb ik zo voortgeleefd, ben in een vrije gemeente terecht gekomen, heb daar mijn vrouw leren kennen, verhuisd 13 jaar Oud Gereformeerd gekerkt, totdat iemand van onze kennissen tegen ons zei, je moet (die) ds. gaan beluisteren, die wordt woensdag bevestigd, dat hebben we gedaan en toen we dat hoorden dachten is dat

er nog? Om kort te gaan, God de Almachtige heeft die prediking aan mijn ziel en die van mijn vrouw en nog anderen willen zegenen, een prediking die gekenmerkt werd en wordt door het aanbod van genade en niet de mens op zichzelf terugwerpt. Het was midden in de nacht dat God mij bewust maakte dat ik nog nooit in Christus had geloofd, waarvan ik met mijn verstand uiteraard wel wist dat dit noodzakelijk was, daar streed ik voor, maar nu, Jesaja zegt het zo treffend, WIJ hebben hem niet geacht, Joden, gereformeerden, niet geacht, maar ik zag dat mijn hele godsdienst en al wat er geweest was waardeloos was, hier raakte ik mezelf kwijt, en op hetzelfde moment klonk het in mijn ziel, "zie het Lam Gods" en ik zal het zo zeggen, Hij was in mijn ziel, en ik heb Hem zo omhelst, en mocht met Hem verenigd worden, het was mij zo'n wonder dat ik zei, Heere is dit echt waar, waarop de Heere sprak, Ik heb u lief gehad met een eeuwige liefde, wat mocht ik toen rusten aan dat Vader harte Gods, ó, niet te zeggen. Ik mocht toen terug zien de weg die de HEERE met mij gehouden had en alles viel op zijn plaats. Ik mocht dit alles zo bedaard ondergaan, maar met volle bewustheid. en als ik terug kijk, dan moet ik met Bunjan zeggen, als hij later iemand zag die pas tot ruimte gekomen was, ik wou dat ik het over kon doen, want ik wist niet dat het zo was, ziende op jezelf, wie je bent en blijft, dan is het een aangevochten troost, Hij is getrouw.

Dit doet God de Heere nog in de PKN.

Er staat waar het dode lichaam is zullen de arenden verzameld worden, niet je moet je aansluiten bij die of die kerk.

Met prikkelige groet,

P. Rikkeldraad

=====

DJK: Ik wilde u deze geprikkelde doch sympathieke reactie op hetgeen ds. A. Kort aanstipte over de PKN, met instemming van deze anonieme schrijver, niet onthouden. Hij wilde liever anoniem blijven uit vrees voor zelfbedoeling of zelfverheerlijking. Sommigen zullen hem aan zijn schrijven vast wel herkennen. Wat mij in dit kostelijk getuigenis van deze ouderling met name aansprak is hetgeen je heden ten dage haast niet meer hoort. Deze man werd niet alleen overtuigt van zonden bedreven jegens Gods heilige Wet, maar hij werd ook overtuigd van zijn bedreven zonden jegens de boodschap van het Evangelie. En Die [Geest] gekomen zijnde, zal de wereld overtuigen van zonde, en van gerechtigheid, en van oordeel: Van zonde, omdat zij in Mij niet geloven; (Joh. 16:8-9). Dit komt namelijk ook zo helder terug in het werkje Schadelijk Misbruik door Th. Van der Groe. Sommige voorgangers uit de PKN die deze man opmerkt heb ik ook op m'n website staan, alleen jammer dat hij kand. R.J. Jansen uit Vaassen niet noemde. Met name dominee C. Stelwagen uit Nunspeet mag ik de laatste jaren met veel stichting beluisteren. Deze laatst genoemde predikers blinken uit in hun aanbod van genade, gelijk destijds de gebroeders Erskines deden, niet door te zeggen: *'De Heere Jezus is voor u allen gestorven!'*, maar veel eerder door een gekruiste Christus aan het hart van hun hoorders neer te leggen, met een ernstige oproep tot geloof en bekering. Wee dan diegenen die Zijn vergoten Bloed veracht of minacht vanwege zijn vervloekte ongeloof.

From: I. Verwoert
Sent: Thursday, April 12, 2018 12:52 PM
To: dkleenp@klikSAFE.nl
Subject: Artikel P. rikkeldraad

Geachte heer Kleen,

Vanmorgen stuurde mij iemand de mail van dinsdag door: Is God nog in de PKN?

Ik ben blij met dat getuigenis. De PKN heb ik veracht omdat ik het eveneens een verschrikkelijke kerk vond en bij mijzelf dacht dat de predikanten die van de Heere geleerd waren, echt wel meegegaan zouden zijn naar de HHK in 2004. Nu bracht de Heere ds. B. van Leeuwen op mijn pad begin vorig jaar en al iets eerder kand. Jansen en toen dacht ik ook: is dat er nog? Ik kon het niet begrijpen en niet volgen. Ja, het is er nog, juist op die plaats waar ik het niet (meer) verwacht zou hebben, en daar werkt de Heere.

Onder hen is geen prediking die de mens op zichzelf terugwerpt. Vorig jaar heb ik dat (ik kom namelijk uit GGiN en al had ik geen kerkmuren in tegenstelling tot velen, toch in een bepaald keurslijf) zo pijnlijk ervaren in een preek over zondag 7 (GGiN Opheusden). Dat het geloof daar alleen ingeplant wordt, er werd zelfs gezegd dat het een overplanting was (overplanten is met wortel en al in een andere grond). De oefeningen van geloof zouden later komen. Maar hoe de mens daar op zichzelf werd teruggeworpen door de mens terug te nemen naar 'toen': toen kon het, toen was het er, toen heb je iets gezien, enz. En dat er toen zekerheid en vertrouwen in lag. Dat heeft mij zo benauwd, want ik kan niet terug naar 'toen', mijn leven kan ik niet vinden in wat er geweest is of gewerkt is, en al helemaal niet als dat 'gezichtelijk' of 'een oogje op' was maar alleen in Hem. En als het donker is en bestreden wordt, kan ik niet gaan graven in 'toen', maar mijn ziel op te heffen naar omhoog. Ik wens zeker niet te verachten wat de Heere toen gaf, dat begrijpt u wel. Maar het leven ligt niet in weldaden proberen vast te houden of op te poetsen. (Misschien niet netjes verwoord). Gods Woord is toch zo eenvoudig: Hij, Die ons leven is.

Nu begreep ik dat in februari de nieuwe student er ook over sprak, en dezelfde lijn. 'als dat geloof u gegeven mag worden, mag u het wezen van het geloof ontvangen. Dan ontvangt u de gave, er wordt niet bedoeld de werkzaamheden, maar het geloof op zich, het geloof als kern, als wezen. Comrie zegt: als habitus. Maar niet in de oefeningen, niet in de werkzaamheden'.

Nu mag ik kerken in Valburg, en daar hoor ik met grote regelmaat en ook zegen die Schriftuurlijke bediening. In de PKN. Tot afgrijzen van velen, maar wel in een weg die de Heere me heeft aangewezen. Dit in vertrouwen meegedeeld.

Hartelijke groet,

I. Verwoert